

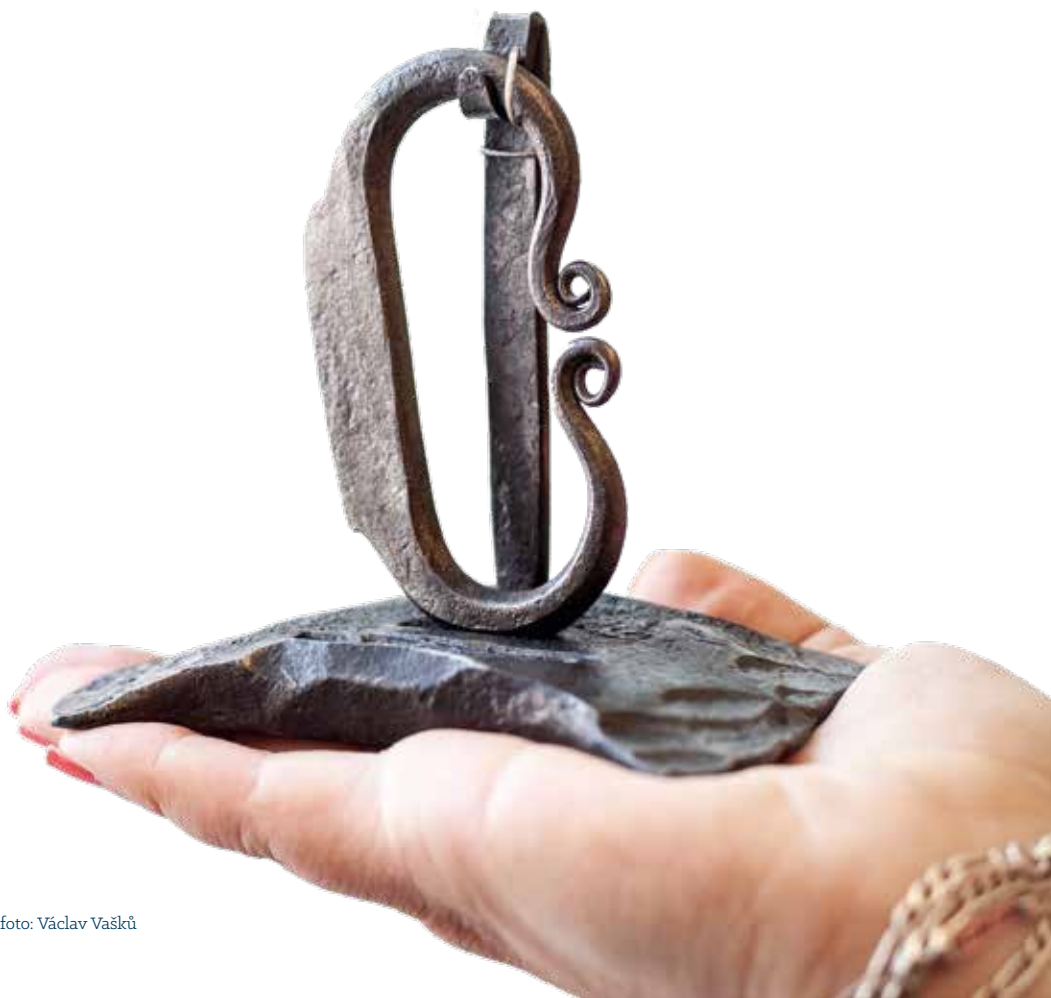
Křesadlo za rok 2020

Cena pro obyčejné lidi,
kteří dělají neobyčejné věci

KRESADLO

za rok 2020

Křesadlo je souprava předmětů určená k rozdělování ohně za pomoci vykřesané jiskry. To praví vševědná internetová encyklopedie. Postupem času se z křesadla, nástroje každodenní potřeby v každé domácnosti, stala součást výbavy dobrodruhů, kteří vynikají dovednostmi přežít v extrémních podmínkách. I dnes jsou ještě situace, kdy je každá jiskra naděje k nezaplacení.

Do takové situace jsme se všichni dostali loni. Covidový rok 2020 nám umožnil, abychom si uvědomili, jak důležité jsou hodnoty, které lidská společnost držela při životě v době křesadel i daleko dříve. Ukázalo se, že sounáležitost, vzájemná výpomoc a podpora, laskavost a ohled na druhé jsou pro zachování společnosti nezbytné i dnes. A právě tyto hodnoty, jiskřičky naděje v dobách krize, přinášeli spolu se zdravotníky a hasiči i dobrovolníci. Lidé, kteří z dobrovolnictví už dříve učinili součást svého života, se pouštěli do nových výzev. Ti, kteří jen něco chtěli udělat a prostě se do „toho“ pustili a až ex post se dověděli, že se stali dobrovolníky. A stejně to bylo i s koordinátory dobrovolníků, na ty nesmíme zapomínat. Ti se starali, aby se ten správný dobrovolník dostal na místo, kde ho bylo nejvíc potřeba.

Jaké příběhy nám 20. ročník Ceny Křesadlo přinesl? Budou to jen covidové příběhy nebo se život přece jen úplně nezastavil? Na následujících stránkách si můžete přečíst o lidech, jejichž příběhy letos chceme vyprávět. Všechny jsme se zeptali, co pro ně znamená dobrovolnictví za covidu.

20 LET je i v lidském životě doba hodná zavržení. V životě projektu nebo v tomto případě „CENY“, je to doba, kdy se změnilo snad všechno. Změnila se HESTIA jako organizace, změnila se společnost i vnímání dobrovolnictví. Co zůstává jsou krásné hluboké lidské příběhy. Rádi bychom vyprávěli příběhy oceněných dobrovolníků znovu a znovu, ale víc, než do minulosti se upínáme do budoucnosti. Rádi bychom víc vyzdvihli koordinátory dobrovolníků, protože si to zaslouží a rádi bychom od letošního ročníku více vyzdvihli osobnosti, které pozitivně ovlivňují dobrovolnické prostředí. Nechte se překvapit, kdo je prvním oceněným.

Markéta

Malecová

25 let, studentka medicíny

Od roku 2018 pomáhá ugandské nemocnici Whisper, kterou založila Veronika Cejpková. Kromě pomoci přímo v Ugandě založila v Čechách Nadační fond Whisper ČR, který se snaží zvýšit povědomí o ugandské nemocnici a shání pro Whisper finanční podporu. Její dobrovolničení nekončí jen pomocí spojené s Whisper, ale též pomáhá dětem z dětských domovů a v březnu 2020 začala pracovat na COVID oddělení.

„Pandemie pro mě byla velká zátěžová zkouška. Ale s odstupem času jsem moc ráda, že jsem opět posunula své hranice, neodmítla žádnou dobrovolnickou nabídku.“

A young man in a light-colored polo shirt stands behind an elderly woman wearing sunglasses and a hat, who is seated in a wheelchair. They are outdoors in a garden setting with a multi-tiered stone waterfall in the background and dense foliage on the left. The entire image is overlaid with a blue color filter.

Adam

Karásek

17 let, student pedagogické školy

Adam se zapojil do dobrovolnického programu organizace Letokruh, z.s. v roce 2020. Ačkoliv se Adam přihlásil původně díky volitelnému školnímu projektu, běžné dobrovolnění přerostlo v něco mnohem víc, v přátelství. Paní Draha se stala součástí jeho života. Každý týden chodí Adam za paní Drahou a tráví společně 2-3 hodiny času. Syn paní Drahy žije daleko od Prahy, a tak v době covidu, byl Adamův kontakt s paní Drahou ještě důležitější.

„Je radost dělat druhým lidem radost 😊“

Jan Škop

31 let, kameraman ČT a umělecký fotograf

Honza je mladý, sympatický a neskutečně tvůrčí dobrovolník Nízkoprahového klubu Pacific, který provozuje Sdružení na pomoc dětem s handicapem, z.ú. Už přes dva roky se ve svém volném čase pravidelně věnuje klientům – dětem a dospívajícím v těžké životní situaci. Honza je velmi autentický, i proto jsou jeho workshopy focení tak oblíbené. Klienti cítí, že je Honza s nimi rád, nesoudí, na nic si nehraje. Honza je akční i v řadě jiných dobročinných nebo aktivistických činnostech. O to víc si ho v Pacifiku váží, že k nim už tak dlouho a pravidelně dochází.

„Téměř jakákoliv aktivita je lepší, než jen koukat do zdi.“

Vu Manh

Cuong

24 let, student Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Van, jak mladému dobrovolníkovi, po dohodě s ním, všichni říkají, byl pro seniory i personál Pečovatelské služby doslova sluníčkem. Byl jedním z prvních dobrovolníků, kteří se zúčastnili Projektu mezigeneračního bydlení na Praze 3. Podstatou tohoto projektu bylo 30 hodin dobrovolnické činnosti se seniory měsíčně, výměnou za bydlení v jednom z bytů Domu s pečovatelskou službou. Van se však dobrovolnické činnosti věnoval dlouhodobě i nad rámec svých povinností. Se seniory trávil každou volnou chvíli a v době jarní pandemie 2020 se dokonce stal plnohodnotným členem týmu Pečovatelské služby. Kromě dobrovolničení v Domově s pečovatelskou službou je Van dobrovolníkem i v programu KOMPAS organizace HESTIA – Centra pro dobrovolnictví, z.ú.

„Dělal jsem to, co jsem dělal vždycky. Podával jsem pomocnou ruku, rozdával jsem úsměvy.“

Debora a Michal

Koneční

46 let, hudebnice, klavíristka; 46 let, stavební inženýr

Pan Michal Konečný obětavě pomáhal se svou ženou Deborou na infekčním odd. DSP Hagibor v období, kdy se zařízení potýkalo s nedostatkem pracovníků. Oba se věnovali kompletní péči o nemocné klienty na infekčním odd. DSP Hagibor. Navíc však postupem času manželé navázali se všemi klienty velmi blízký vztah. Paní Debora pobývala s klientkami na izolaci celé dny.

„Byla to pro nás výzva a zvláštní shoda okolností. Na jedné straně jsme zaregistrovali „volání o pomoc“ a na straně druhé jsme díky získané imunitě pomoci mohli.“

Karolína

Svatošová

46 let, pracovnice České pošty

Paní Svatošová je velkou milovnicí divadla a nového cirkusu, s Národním muzeem (NM) spolupracuje od roku 2015. Při pomoci specializovanému divadelnímu fondu NM vychází dobrovolnice ze svého hlubokého zájmu o české divadlo a svého vlastního studia literatury o českém divadle. Ve svém volnu byla ochotna i několik dní pracovat v depozitářích NM v Terezíně. Díky její systematickosti a pečlivosti se daří rozšiřovat počet zpřístupněných sbírkových předmětů, převážně hereckých fotografií a snímků dokumentujících české divadlo.

„Dobrovolničení v NM je něco, co člověka spolkně jak slon malinu, a už vás nepustí ven, ale vy vlastně ven ani nechcete...“

Alexandra

Lintimerová

69 let, v penzi

Saša je především milující a pečující babička, je milovnice koček. Pro dobrovolnictví ve Fakultní nemocnici Motol se rozhodla před pěti lety, aby smysluplně využila volný čas. Nejprve pomáhala na jednorázových akcích, a po úspěšném ozkoušení si nové role dobrovolníka, navštěvuje dospělé pacienty na oddělení Spinální jednotky. Saša se docházení za pacienty nezalekla ani v době epidemie. Dobrovolníci, jako je Saša, tvoří stabilní základy dobrovolnického programu v Motole.

„Smysl dobrovolnictví pro mě Covid nezměnil, do nemocnice chodím ráda, protože mi na pacientech záleží a baví mě si s nimi povídat, sdílet jejich obavy ale i radosti.“

A close-up portrait of Klára Boušková, a young woman with long, wavy brown hair, wearing black-rimmed glasses and a dark hoodie. She is smiling slightly and looking directly at the camera. The background is softly blurred, showing what appears to be an indoor setting with a bookshelf.

Klára

Boušková

26 let, studentka Všeobecného lékařství na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy

Klára založila iniciativu „Švadlenky pro nemocnice“, se kterou následně šili a vyráběli roušky pro zdravotnická a sociální zařízení, kde jich v jarních měsících nebyl dostatek. Do akce, která začala emailem mezi studenty 3. LF UK s nápadem ušít roušky pro Fakultní nemocnici Královské Vinohrady se brzy zapojilo na 200 dobrovolníků, a to nejen z řad studentů, ale také z řad jejich rodinných příslušníků a přátel, kteří roušky nejen šili, ale také obstarávali materiál a roušky pak rozváželi potřebným. Roušek nakonec Švadlenky pro nemocnice zařízením rozvezli více než 2000.

„Pomáhala jsem, protože jsem mohla, a hlavně protože jsem kolem sebe měla lidi se srdcem na správném místě. Společnými silami se nám podařilo dosáhnout věci, o kterých se mi na počátku toho všeho ani nesnilo.“

Gabriela

Babulíková

55 let, tlumočnice/překladatelka

Dobrovolnictví se u Gabriely vine jako stříbrná nit už od konce 80. let a od té doby je pevnou a samozřejmou součástí jejího života. Začínala s asistencí lidem s tělesným a kombinovaným postižením, které doučovala. Věnovala se i ochraně přírody. Od roku 2012 působí v Domově Sue Ryder (DSR) jako individuální společnice. příležitostně pro DSR také tlumočí nebo překládá. I to je pro energickou Gábinu málo, a proto si v mezidobí přibírá dobrovolnictví v Cestě domů. Příležitostně vypomáhá i na paliativním oddělení v Nemocnici Milosrdných sester Karla Boromejského v Praze Pod Petřínem.

„Dobrovolnictví je stálá součást mého života, nevidím proto ani v době kovidové důvod na tom cokoliv měnit. V DSR jsem s klientkou zachovávala kontakt pomocí pohledů a audiovzkazů. Jakmile to bylo možné, obnovila jsem osobní návštěvy.“

Martina

Chmelová

35 let, na rodičovské dovolené

Martina založila dobročinnou organizaci NÁBOR HRDINŮ, se kterou hledá nové dárcy kostní dřeně. K této aktivitě ji přivedlo onemocnění blízké kamarádky leukémií, která k vyléčení potřebovala najít vhodného dárce. Za jediný rok se jí podařilo do Českého národního registru dárců dřeně přivést téměř 1400 jiných dobrovolníků! Statisticky je pouze každý cca 120 zaregistrovaný člověk v Českém národním registru dárců dřeně vhodný k tomu, aby opravdu daroval a zachránil tak život. To znamená, že má statisticky na kontě již minimálně 11 zachráněných životů.

„K pacientům je čas bohužel neúprosný, proto se snažíme nepolevit, ale naopak se co nejvíce přizpůsobit situaci a hledat nové cesty.“

HESTIA – Centrum pro dobrovolnictví, z.ú.

Věříme ve společnost, kde aktivní zapojení, ochota iniciovat a realizovat pozitivní změnu jsou běžnou součástí života každého z nás. My v HESTIA k tomu přispíváme podporou a rozvojem dobrovolnictví ve všech jeho podobách.

- Žijeme dobrovolnictví. Máme vlastní dobrovolnické programy a dobrovolnictví je ukotveno v kultuře a každodenním životě organizace.
- Zapalujeme pro dobrovolnictví. Inspirujeme a umožňujeme jednotlivcům, skupinám a organizacím začlenit dobrovolnictví v různých podobách dlouhodobě do svého života.
- Díky dobrovolnictví propojujeme lidi, kteří by se jinak nejspíš minuli.
- Přinášíme do dobrovolnictví na jedné straně vědomý přístup a na druhé straně nízkoprahovost. To znamená, že na dobrovolnictví může dosáhnout každý, kdo má zájem. Podle svých priorit, potřeb a momentálních možností.
- Aktivně formujeme prostředí dobrovolnictví v ČR.

Tomáš

Havlínek

O úvodní hudební vystoupení se postará talentovaný Tomáš Havlínek. Rodák z Karlových Varů, vystudoval hudební gymnázium a po té pražskou DAMU. Hraje jak ve filmu a televizi, tak i v divadle. V roce 2017 se objevil v šestidílném filmovém cyklu Bohéma nebo filmu Monstrum. Za roli autistického teenagera Jasona v inscenaci Přisámbůh! získal v roce 2017 ocenění Jihočeská Thálie. Hostuje hned na několika divadelních scénách.

Tomáš je také hudebně velmi nadaný. Má několik hudebních uskupení, se kterými aktivně koncertuje po České republice -SEPIEZHOR, Swingin Travellers...atd.

Pražské vodovody
a kanalizace

MARY KAY®

DOBROVOLNÍK.CZ